

УДК 658

Базіченко Я. В.

студент,

Київський національний університет технологій та дизайну,

Нефедова Т. М.

к. е. н., доцент кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки,

Київський національний університет технологій та дизайну

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансова стійкість підприємства є однією з ключових характеристик фінансового стану, що відображає ступінь безпеки вкладення коштів в це підприємство. Фінансова стійкість підприємства – є результатом перевищення доходів над витратами, та свідчить про можливість маневрування грошовими коштами підприємства завдяки їх ефективному використанню. Фінансова стійкість підприємства зумовлюється впливом сукупності внутрішніх і зовнішніх чинників. Серед науковців існує безліч поглядів щодо визначення поняття «фінансова стійкість» підприємства.

Г. В. Савицька докладно розкриває поняття фінансової стійкості підприємства як «...здатність суб'єкта господарювання функціонувати і розвиватися, зберігати рівновагу своїх активів і пасивів у зовнішньому та внутрішньому середовищі, яке змінюється, що гарантує його постійну платоспроможність інвестиційну привабливість у межах допустимого рівня ризику» [1, с. 608].

Згідно думки М. А. Федотової і В. М. Родіонової [2, с. 13], фінансова стійкість – це такий стан фінансових ресурсів підприємства, їх розподілу та використання, яке забезпечує розвиток підприємства на основі зростання прибутку і капіталу при збереженні платоспроможності і кредитоспроможності в умовах допустимого рівня ризику.

Дослідивши точки зору різних авторів можна помітити, що єдиного визначення щодо поняття фінансової стійкості не існує. З цього випливає, що фінансова стійкість – поняття широке, а саме: визначає фінансову безпеку підприємства, його фінансову незалежність від інвесторів та кредиторів; здатність фінансової системи зберігати рух грошових коштів, незважаючи на зовнішні та внутрішні чинники, які на неї впливають; напрями операційної, фінансової та інвестиційної діяльності підприємства, є результатом взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, є головним компонентом загальної економічної стійкості підприємства; здатність здійснювати господарську діяльність в умовах підприємницького ризику і мінливого середовища ведення бізнесу з метою зміцнення конкурентних переваг з урахуванням інтересів суспільства і держави та максимізації добробуту власників [3].

На фінансову стійкість підприємства впливають різні чинники, які частково чи повністю залежать від підприємства. Найпоширеніші чинники, що впливають на фінансову стійкість підприємства можна поділити на внутрішні та зовнішні.

До зовнішніх чинників, відносять [3]: становище підприємства на ринку товарів та послуг; економічні умови господарювання; платоспроможний попит споживачів;

економічну та фінансово-кредитну політику законодавчої й виконавчої влади; соціальну та екологічну ситуацію в суспільстві тощо. Підприємство не має можливості корегувати зовнішні чинники.

До внутрішніх чинників, які формують фінансову стійкість підприємства, відносять [3]: склад та структуру майна і фінансових ресурсів, включаючи запаси й резерви; розмір оплаченого статутного капіталу; структуру продукції чи послуг, які випускаються підприємством, її частку в загальному платоспроможному попиті; галузеву належність суб'єкта господарювання. Ці чинники повністю залежать власне від підприємства, тому основний акцент в управлінні фінансовою стійкістю підприємства потрібно спрямувати на внутрішні чинники.

Таким чином оскільки вплив зовнішніх та внутрішніх чинників на фінансову стійкість підприємства може бути різним, в процесі управління повинні враховуватися як зовнішні, так і внутрішні чинники впливу, проводиться постійний моніторинг показників фінансової стійкості та оцінюватися вірогідність банкрутства за різними методиками. Отже, в основі досягнення фінансової стійкості підприємства лежить своєчасне та гнучке управління внутрішніми та зовнішніми чинниками його діяльності.

Список літератури

1. Савицкая Г. В. Комплексный анализ хозяйственной деятельности предприятия: учебник / Г. В. Савицкая. – М.: НИЦ ИНФРА-М, 2016. – 608 с.
2. Федотова М. А. Финансовая устойчивость предприятия в условиях инфляции / М. А. Федотова, В. М. Родионова. – М.: Перспектива, 2008. – 98 с.
3. Русіна Ю. О. Економічна сутність фінансової стійкості підприємства та фактори, що на неї впливають / Ю. О. Русіна, Ю. В. Полозук // International scientific journal. – 2015. – № 2. – С. 91 – 94.

УДК 334.7

Білявська Ю. В.

к. е. н., доцент кафедри менеджменту,
Київський національний торговельно-економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ВЛАСНОГО ПЕРСОНАЛЬНОГО БРЕНДУ

В сучасному професійному світі фахівець повинен постійно просувати себе, щоб залишатися затребуваним. Розвиток технологій маркетингу дозволяє використовувати різні способи просування спеціаліста на професійному ринку, а також застосовувати для цього різні інструменти самореклами, в тому числі і персональний брендинг. Персональний бренд – це образ, репутація та асоціації які виникають в голові у людей, коли мова йде про певну людину або її ім'я.

Сучасний ринок праці досить сильно відрізняється від того, яким він був ще 5 – 10 років тому. На сьогоднішній день ситуація така, що кількість фахівців, які можуть запропонувати свої професійні набагато більша ніж кількість робочих місць запропонованих роботодавцями з гідним рівнем заробітної плати. Побудова персонального бренду може тривати тривалий час, адже він не будується за один день або місяць. А зробити своє ім'я брендом – завдання не з легких, проте це інвестиція, яка завжди